

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.250 van 21 januari 2004
in de zaak A. 98.962/XIV-1079.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat N. BETSCH,
 kantoor houdende te 1170 BRUSSEL,
 Terhulpssteenweg 177/6

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Pakistaanse nationaliteit, op 28 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 augustus 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. BETSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, die beweert van Pakistaanse nationaliteit te zijn, is in België binnengekomen op 25 juli 2000 en heeft zich op 26 juli 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 28 augustus 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2000 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 augustus 2000 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. Zij is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Aan betrokkene werd op 9 oktober 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 28 augustus 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…).”.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van laattijdigheid opwerpt; dat, aangezien de kennisgeving van de bestreden beslissing op 5 december 2000 is geschied, het op 28 december 2000 aangetekende verzoekschrift, rekening houdend met de overgangsbepaling van artikel 43 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tijdig is ingediend;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voldoende uiteengezet is; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift onontvankelijk is omdat het geen taal vermeldt waarin de verhoren dienen te geschieden; dat die nochtans wordt voorgeschreven door de bepaling van artikel 3, 6/ van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat dient vastgesteld dat het ontbreken van de vermelding in het verzoekschrift van een taal voor de verhoren nergens met de onontvankelijkheid van dit verzoekschrift wordt gesanctioneerd;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“Eerste onderdeel: materiële motiveringsplicht

Een administratieve handeling die steunt op juridisch onaanvaardbare motieven, op onbestaande feiten of op een dwaling, is een onwettige handeling (MAST, A. en DUJARDIN, J., ‘Overzicht van het Belgisch Administratief Recht’, Brussel Kluwer, 1994, 53).

1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen baseert zijn beslissing uitsluitend op de overweging dat de beslissing van weigering dient bevestigd te worden omdat verzoeker geen gevolg zou hebben gegeven aan de oproeping tot verhoor.

Overwegende nochtans dat uit de stukken blijkt dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde zich op voormelde datum naar het commissariaat-generaal te begeven;

(stuk 6)

Dat uit de stukken eveneens blijkt dat hij de commissaris-generaal hiervan verwittigde en dat deze zich akkoord verklaarde met het vastleggen van een nieuwe datum van verhoor;

(stukken nr. 6 en 7)

Dat uit de voorgaande blijkt dat de overweging volgens de welke verzoeker geen gevolg zou hebben gegeven aan de oproeping zonder geldige reden niet met de werkelijkheid strookt;

Overwegende bijgevolg dat de beslissing steunt op onbestaande feiten en derhalve niet regelmatig gemotiveerd is;

Overwegende bovendien dat het dringend beroep dat de verzoeker heeft ingesteld tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken met redenen omkleed was;

Dat de Commissaris-generaal er evenmin op antwoordt;

Dat de beslissing van de Commissaris-generaal derhalve niet naar recht is gemotiveerd;

Tweede onderdeel: schending van de rechten van de verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met het redelijkheidsbeginsel;

De overheid dient niet enkel zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en voldoende informatie in te winnen, teneinde met kennis van zaken een beslissing te nemen, maar haar beslissing mag evenmin de grenzen van de redelijkheid overschrijden.

Overwegende dat verzoeker de schending aanvoert van de rechten van verdediging, van de motiveringsplicht en van het redelijkheidsprincipe, doordat de commissaris-generaal de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken bevestigt, op het enkel motief dat verzoeker niet is verschenen;

Overwegende dat de Commissariaat (Commissaris)-generaal voor vluchtelingen de grond van de zaak moet onderzoeken;

dat het aangewezen is dat de vreemdeling door de Commissaris generaal wordt verhoord teneinde persoonlijk de motieven voor de erkenningaanvraag toe te lichten, wat onder meer voor de verduidelijking van onvolledige of tegenstrijdige verklaringen noodzakelijk kan zijn;

Dat verzoeker tijdig melde dat hij niet aanwezig kon zijn en tevens verzocht heeft om een nieuwe datum;

Dat de Commissaris-generaal verklaarde een nieuwe datum te willen vastleggen;

Overwegende dat een behoorlijke rechtsbedeling vereist dat de rechten van verdediging worden gerespecteerd, zodat de Commissariaat(Commissaris)-generaal, die zelf verklaarde een nieuwe datum te willen vastleggen, de zaak niet kon behandelen zoals bij verstek;

Dat dit laatste indruist tegen de belangen van verzoeker, daar uit geen enkel gegeven blijkt dat verzoeker niet meer zou hebben willen of kunnen verhoord worden;

Overwegende dat het niet verhoren van verzoeker, onmiskenbaar de bestreden beslissing heeft beïnvloed, zodat het middel afgeleid uit de schending van de rechten van verdediging gegrond is,

Conclusie: de beslissing van de Commissaris-generaal is op dit punt strijdig met het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en met de rechten van de verdediging;

1. Conclusie betreffende het enig middel

Het enig middel is ernstig in al zijn onderdelen.”;

3.2.1.1. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel heeft de belanghebbende in kennis te stellen van de redenen waarom de desbetreffende administratieve overheid tot de bestreden beslissing is gekomen, zodat de betrokkene in staat is te weten of het wenselijk is zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat aan deze doelstelling werd tegemoet gekomen;

3.2.1.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat met een schrijven, gedateerd op 9 oktober 2000, ontvangen door verzoeker op 23 oktober 2000, verzoeker werd uitgenodigd voor een verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat, indien verzoeker hierop niet kon ingaan wegens overmacht, verzoeker erop wordt gewezen dat hij, enerzijds, het bewijs van de ingeroepen

overmacht dient te leveren, anderzijds, de elementen die hij wenst in te roepen om zijn asielaanvraag kracht bij te zetten binnen een maand die volgt op de oproeping per aangetekend schrijven dient over te zenden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

3.2.1.3. Overwegende dat uit de bijlagen bij het verzoekschrift volgende zaken kunnen opgemaakt worden:

- op 23 oktober 2000 werd er door P. M. (enkel zijn naamstempel is aanwezig op het document, dat voor de rest niet ondertekend is) medegedeeld dat verzoeker niet aanwezig was op zijn gekozen woonplaats van 4 tot en met 17 oktober 2000. Hierdoor heeft verzoeker zijn verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gemist en verzoekt hij om een nieuwe datum vast te leggen die past voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;
- op 24 oktober 2000 deelt "L." van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan M. mee dat: "de heer B. D. was heden afwezig. Nieuwe afspraak zal volgen";

dat uit deze stukken bijgevolg kan worden afgeleid dat de verzoekende partij heeft getracht het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de hoogte te brengen van het feit dat hij niet kon aanwezig zijn op het verhoor, zoals het vastgelegd werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch nergens wordt aangetoond welke de juiste overmacht was waardoor verzoeker niet kon aanwezig zijn; dat het loutere feit niet aanwezig te zijn op zijn gekozen woonplaats niet automatisch inhoudt dat men door een overmachtsfactor verhinderd is naar het verhoor te gaan; dat, dergelijke stukken aanvaarden als overmachtsfactor, de deur opent voor proceduremisbruiken, gelet op de nietszeggende inhoud over de echte redenen van de afwezigheid; dat, gelet op de inhoud van het schrijven waarmee de datum van het verhoor aan verzoeker werd medegedeeld, er nog op kan worden gewezen dat verzoeker tijdens de maand volgend op de genoemde datum geen stukken ter ondersteuning van de asielaanvraag heeft ingediend; dat, met betrekking tot stuk 7 bij het verzoekschrift, verzoeker een foute interpretatie lijkt te hebben gegeven aan het bericht van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de stelling van de eerste verwerende partij kan worden gevolgd waar deze stelt dat er enkel werd gealludeerd op een nieuwe afspraak met D. B., zonder het te willen hebben over een herconvocatie; dat verzoeker niet aantoont dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden door de bestreden beslissing; dat het eerste onderdeel niet gegrond is;

3.2.2.1. Overwegende dat in het tweede onderdeel van het middel verzoeker stelt dat de rechten van verdediging, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel werden geschonden;

3.2.2.2. Overwegende dat, aangezien de beroepsprocedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratiefrechtelijke

procedure is, verzoeker slechts de rechten van verdediging bezit die in de onderhavige procedure voorzien zijn; dat in casu aan verzoeker de mogelijkheid werd gegeven om zijn vluchtrelaas te laten kennen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar aanleiding van zijn dringend beroep; dat uit de bespreking van het eerste onderdeel is gebleken dat verzoeker niet op de uitnodiging voor een verhoor is ingegaan zonder overmacht aan te tonen; dat verzoeker zich blijkbaar van procedurefase vergist; dat verzoeker zich nog in de ontvankelijkheidsfase bevindt, waar niet op de gegrondheid van de zaak wordt ingegaan; dat, zoals eveneens bij de bespreking van het eerste onderdeel is gebleken, nergens door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de intentie werd geuit om een nieuwe datum voor een verhoor vast te leggen; dat, afgaande op de stukken uit het dossier en bijgevoegd bij het verzoekschrift, en rekening houdend met de wettelijke voorschriften geconcludeerd dient te worden dat het tweede onderdeel van het middel evenmin gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig januari tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.